

Sygn. akt II Kp 366/16

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Adriana Skorupska

Protokolant: Katarzyna Czaplicka

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 284 § 2 k.k.

na skutek zażalenia J. K. (1)

w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić zażalenia **J. K. (1)** z dnia 13 października 2016r. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie z dnia

4 października 2016r. w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 października 2016r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie w sprawie sygn. akt 2Ds. 759.2016. odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie przywłaszczenia w okresie od 2010r. do września 2016r. w B.powierzonych pieniędzy o nieustalonej wartości przez członków (...)na rejon w B., a pobieranych na poczet wczasów w sposób zawyżony i wpłacanych za pośrednictwem prywatnego rachunku bankowego, na szkodę członków w/w związku, w tym J. K. (1), tj. o czyn z art. 284 § 2 k.k. z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył w ustawowym terminie J. K. (1), który jest jednym z członków (...)w B., wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie do ponownego rozpatrzenia. Skarżący podniósł, iż pieniądze wpłacone za wczasy lokowane były na prywatnym koncie Przewodniczącego (...)w B., co przysporzyło mu nielegalnych korzyści płynących z oprocentowania. Ponadto J. K. (1)w złożonym zażaleniu wskazał, że nie wszystkie opłaty były księgowane i rejestrowane przez księgowość.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie przekazując powyższe zażalenie do rozpoznania Sądowi w dniu 7 listopada 2016r. nie podzielając stanowiska skarżącego J. K. (1) wskazał, iż zawarta w środku zaskarżenia argumentacja nie zasługuje na uwzględnienie oraz wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia.

Zażalenie J. K. (1) w ocenie Sądu nie zasługuje na uwzględnienie. Przepięstwo z art. 284 § 2 k.k. popełnia ten kto przywłaszcza sobie powierzona mu rzecz ruchomą. Jest to kwalifikowany typ przywłaszczenia zwany sprzeniewierzeniem. Przywłaszczenie wymaga działania w zamiarze bezpośrednim kierunkowym postępienia z cudzą rzeczą (lub prawem majątkowym), tak jakby się było jej właścicielem. Sprawca przywłaszczenia musi więc zmierzać do zatrzymania cudzej rzeczy lub innego mienia (prawa majątkowego) dla siebie lub innej osoby bez żadnego do tego tytułu. Przepięstwo określone w art. 284 jest przepięstwem powszechnym, może je więc popełnić każdy podmiot zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Taki charakter przepięstwo określone w art. 284 zachowuje także w odniesieniu do typu opisanego w art. 284 § 2, tj. sprzeniewierzenia. Jakkolwiek warunkiem odpowiedzialności

karnej jest w tym przypadku dopuszczenie się określonego zachowania wobec rzeczy powierzonej, to jednak tak skonstruowana przesłanka nie uzasadnia zaliczenia tego typu czynu zabronionego do kategorii przestępstw indywidualnych. Ustawodawca, wskazując, że w tym przypadku chodzi o zamachy skierowane przeciwko rzeczom powierzonym sprawcy, w żaden sposób nie wskazuje cech podmiotu sprawczego, od których wystąpienia uzależniona jest odpowiedzialność karna. Za nietrafne należy uznać tym samym stanowisko wskazujące, że "przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. jest przestępstwem indywidualnym, a więc może jej popełnić tylko osoba mająca określone kwalifikacje - osoba, której powierzona została cudza rzecz ruchoma" (Zoll Andrzej (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., wyd. IV) Analiza zgromadzonego materiału dowodowego w ocenie Sądu nie pozwala na postawienie w stan oskarżenia o popełnienie czynu z art. 284 § 2 k.k.

Jak ustalono w toku czynności sprawdzających T. K. od 7 lat pełni funkcję Przewodniczącego Zarządu Związku (...), (...w B., a zarząd ten podlega pod Zarząd Okręgowy w W.. Ostatnia kontrola w Rejonowym Związku (...w B. miała miejsce w dniu 15 września 2016r. i została przeprowadzona przez komisję rewizyjną, która nie podlega pod zarząd i posiada autonomię, natomiast podlega pod komisję rewizyjną w W., a z kolei ta komisja rewizyjna podlega pod komisję w W.. W skład władz Rejonowego Związku (...w B. wchodzi Komisja Rewizyjna i Prezydium Zarządu. W skład (...wchodzi M. C., która jest skarbnikiem oraz W. K. – sekretarz. Komisja Rewizyjna co miesiąc sprawdza prawidłowość dokumentacji finansowej i ocenia pracę związku. Podczas kontroli w dniu 15 września 2016r. nie stwierdzono żadnych nieprawidłowości w działaniu zarządu.

Pieniądze za członkostwo i imprezy zbiera skarbnik, za co wystawia każdorazowo dokument KP. T. K. zbierał od członków pieniądze na wczasy, które miały miejsce w czerwcu 2016r. do Ł. i P., na wczasy organizowane w lipcu 2016r. do R., na wczasy w K., które miały miejsce od 8 sierpnia 2016r. do 21 sierpnia 2016r. i na wczasy w D., które miały miejsce od 31 sierpnia 2016r. do 13 września 2016r. i każdorazowo dokumentował wpłaty dokumentem KP. Aby zminimalizować koszty uczestników różnych imprez przede wszystkim wczasów, T. K. dokonywał opłat za pośrednictwem swojego konta, przekazując z tego konta uprzednio wpłacone pieniądze od uczestników za pośrednictwem swojego rachunku internetowego do właścicieli pensjonatów i biur turystycznych, co też czynił do kwietnia 2016r. ze względu na wysokie opłaty dotyczące przelewów pieniężnych. W kwietniu 2016r. (...) założył konto bankowe, którego właścicielem jest Zarząd Rejonowy (...).

Turnus rehabilitacyjny, który to odbył się w terminie od 24 września do 8 października 2016r. do I. kosztował 1220 zł od osoby. W skład tej opłaty miała wejść kwota 990 zł za sam pobyt, opłata klimatyczna w wysokości 49 zł, opłata za przewoźnika oraz ubezpieczenie.

Raz na miesiąc przeprowadzane są kontrole w Rejonowym Związku (...w B., a sprawozdania z przeprowadzonej kontroli za pośrednictwem zarządu związku przekazywane są do Komisji Rewizyjnej w W.. Podczas przeprowadzanych kontroli nie stwierdzono nigdy żadnych nieprawidłowości, a przedmiotem kontroli są wszystkie rachunki, w tym wpłaty otrzymywane od członków Związku oraz sposób gospodarowania dotacjami otrzymywanymi z Urzędu Miasta B..

Rozpoznając zażalenie J. K. (1) Sąd podzielił w pełni stanowisko Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżonowie, iż decyzja procesowa

o odmowie wszczęcia dochodzenia podjęta przez ten organ jest w pełni zasadna i odpowiada prawu, a zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, w związku

z czym utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. W ocenie Sądu, w toku czynności podjętych przez organ prowadzący postępowanie przygotowawcze nie dopuszczono się żadnych błędów, konsekwencją, których mogłoby być uchylenie zaskarżonego postanowienia. W toku tych czynności rozpytano J. K. (1), J. Z. (1), J. Z. (2), M. C. oraz F. B..

Mając na uwadze powyższe okoliczności, nie znajdując podstaw do uchylenia zaskarżonego postanowienia i całkowicie podzielając pogląd Prokuratury, Sąd uznał, że zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność